

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

За єдину Українську Помісну
Православну Церкву!

часопис
Волинської єпархії
Київського Патріархату

№06 (07) червень 2005

ТРІЙЦЯ

Трійця – одне з найбільших християнських свят. Вона підтверджує один з найголовніших догматів православної віри – про Триєдиного Бога. Бог Отець послав до нас Сина; Бог Син навчив нас любити Бога й ближніх, постраждав за нас на хресті, воскрес і вознісся на небо, обіцяючи учням Утішителя – Духа Святого. І цей Дух зійшов на учнів і наповнює засновану Христом Церкву. Зішестя Святого Духа наче завершує повну іпостась Бога, якого сповідує Православна, Католицька Церкви та частина протестантів. Водночас Зішестя Святого Духа завершує утворення самої Христової Церкви.

Виникнення свята.

Значення Зішестя Святого Духа

За традицією Православної Церкви другий день великих свят присвячується особам, які вагомо долучилися до цієї події. Тому другий день П'ятдесятниці присвячується Святому Духові, через Якого Христос заснував Святу Церкву.

Говорячи про благодать, ми не можемо не мати на увазі присутність Святого Духа. Іноді частіше згадуємо про нього, ніж про самого Христа. Так уже сталося, що з давніх-давен все у світі ділиться навпіл. Подібно і в Церкві, яка також ніби ділиться на дві частини: Церкву торжествуючу, ту, що на небі, і Церкву земну – войовничу, яка знову ж таки пов'язана боротьбою з двома протилежними явищами – добра проти зла, Святого Духа проти злого духа. Тож, там, де немає Святого Духа, немає благодаті, там немає покровительства Божого. Святий Дух – це ангели-охоронці, послані Богом при хрещенні людини. Нехрещена людина не поєднана з Христом, а отже, на неї не зійшла благодать Святого Духа. Ця людина без опіки Божої, поза тою міцною Трійцею, яка береже наші душі. У своїх молитвах ми звертаємося до Бога, до Христа, який шле на нас Святий Дух.

Саме таке Таїнство відбувається й під час хіротонії – висвячення у церковний сан. Після Зішестя Святого Духа апостоли не тільки отримали владу і право роздавати Його дар віруючим, але й передавати те право своїм наступникам, єпископам, а ті – знову ж своїм наступникам. Ця спадковість від часів апостольських, від часу заснування Церкви тримається й донині. І це основа Христової церкви. Ці традиції зберігає й Українська Православна Церква Київського Патріархату. Апостольська спадковість ніколи не була перервана, адже Патріарха Філарета з іншими владиками, які висвячують на єпископів, теж висвячували ті, хто отримав спадкову від апостолів благодать Святого Духа. І забрати цю благодать не в силі ніхто, тому розмови про неблагодатність Київського Патріархату безглузді, адже Дух Святий знеславлений не буває. Він сходить і під час щирсердньої сповіді, коли людина відчуває легкість після очищення душі від гріхів.

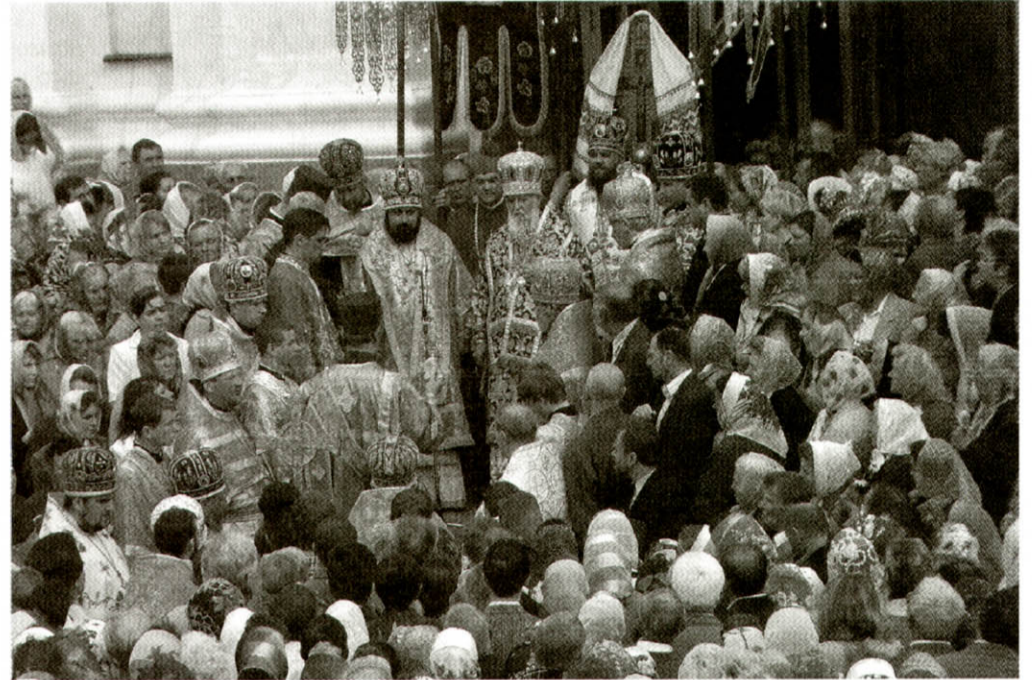
Яскравим прикладом боротьби добра зі злом може служити вичитка, яку правлять у монастирях для зцілення одержимих. Аби вигнати злого духа, який вселяється в людину, іноді необхідно кілька місяців, а то й років. Одержимими є ті,

хто не може прикластися до ікон, святих мощей, прийняти Причастя або дико реагує на молитви чи згадування Бога. Хоча правильніше сказати – реагують не люди, а та зла сила, яка живе в людині й намагається протистояти благодаті Божій. Боротьба зі злими силами надто складна, особливо, коли порушують їх спокій. Тому для такої боротьби необхідна сильна воля самої людини. І той, хто знаходить у собі сили постійно молитися, має надію на спасіння. Лише вигнання злого духа може дати місце для оселення в душі Духа Святого.

Саме тому на Богослужіння корисно подавати записки за здоров'я, адже це не просто згадування імен. На Літургії, під час Євхаристичного канону, коли хліб і вино стають Тілом і Кров'ю Ісуса Христа, сходить Дух Святий. Не може це диво існувати без Святого Духа. Він сходить невидимо, але ми його відчуваємо після щирої молитви чи Причастя. Тож, як бачимо, Зішестя Святого Духа на апостолів – визначна подія в історії Церкви, без якої не можна було б говорити про спасіння.

Українська мова – дар Святого Духа

Трійцю ще називають П'ятдесятницею, бо відзначають на 50-й день після Великодня. Того дня учні Ісуса Христа разом з Матір'ю Божою й деякими святими жінками й іудеями зібралися на Сіонській горі. Вони чекали обіцяного Господом Зішестя Святого Духа. І раптом зчинився шум із неба, ніби буря раптово зірвалась, і переповнила весь той дім, де сиділи вони. І з'явилися їм язики поділені, наче вогняні, які по одному осіли на апостолах. Усі ж вони сповнилися Духом Святим, і почали говорити іншими мовами, як їм Дух промовляти давав. Згодом апостоли пішли по різних землях проповідувати слово Христове зрозумілою кожному мовою. Тож, враховуючи цю значну подію, можемо чітко сказати, що кожна мова – від Бога, а отже, слухати Богослужіння українською – цілком нормальне і законне бажання вірян. Жодні заяви на зразок того, що українська мова «не достойна», аби нею відправлялись Богослужіння, не мають підстав. Рідною мовою вірянин розуміє, про що правиться в церкві, а отже, є надія, що він уникатиме більшості гріхів.

У День Святого Духа Патріарх Філарет щороку молиться з волинянами

Рідна мова в рідній Церкві – одна з основ Київського Патріархату. Його Предстоятель Патріарх Філарет мало не щороку на свято П'ятдесятниці відвідує Луцьк. Кореспондентка **Леся Бондарук** взяла інтерв'ю у Його святості, уривок із якого пропонуємо вашій увазі.

– Ваша Святосте, на Волинь єпископ Михаїл призначений рік тому. Як би Ви оцінили його діяльність за цей період?

– Єпископ Луцький і Волинський Михаїл – це молодий єпископ. Він дуже енергійний, активний. І це дуже приємно, що у нас є такі архієреї. Не буває і без помилок, але то через молодість. Але загалом я його підтримую.

– А які перспективи діяльності Волинської єпархії?

– Єпископу Луцькому і Волинському Михаїлу потрібно займатися розбудовою церкви. А це значить, що треба не чекати поки молодь і діти прийдуть до храму, а треба самим священикам йти в народ і займатися просвітництвом. Православній церкві притаманне просвітництво, бо сама проповідь апостолів була просвітницькою діяльністю. Через проповідь, через Слово Боже апостоли навертали людей до віри в Бога. І тому діяльність церкви, місія церкви полягає не тільки в тому, щоб відправляти Богослужіння, а й в тому, щоб проповідувати, займатися просвітництвом. Так ось оце й хай більше, ніж досі, роблять на Волині. З цією метою ми видали Закон Божий, щоб він попав у кожному сім'ю і там могли читати і вивчати його, і жити згідно з ним. Тому треба готувати достойне священицтво – моральний стан духовенства має бути високий, щоб віруючі бачили взірць життя в образі священика. Волинській єпархії треба вийти на той рівень, щоб вони займалися благодійницькою діяльністю, навчали дітей, відкривали недільні школи, виступали по радіо, телебаченню, щоб люди більше знали про Бога, про християнську мораль, про церковне життя.

Підготували Андрій ГНАТЮК, Леся БОНДАРУК,
фото Сергія ДУБИНКИ

3 ЦЕРКОВНОГО КАЛЕНДАРЯ

27 червня – пророка Єлисея

Найчастіше про цього великого мужа віри згадують у зв'язку з тим, що він був найближчим і найвідданішим учнем пророка Іллі. Погляньмо, як священний письменник відтворив цю сув'язь учня і наставника у відомому уривку з Другої книги царів: «У той час, коли Господь захотів піднести Іллі у вихорі на небо, йшов Ілля з Єлисеєм з Галгала. [...] Коли вони перейшли, Ілля сказав Єлисеєві: "Проси, що зробити тобі, раніше, ніж я буду взятий від тебе". І сказав Єлисей: "Дух, який у тобі, нехай буде на мені подвійно". Ілля відповів: "Важкого ти просиш. Якщо побачиш, як я буду взятий від тебе, то буде тобі так, а якщо не побачиш – не буде". Коли вони йшли і дорогою розмовляли, раптом з'явилася колісниця вогненна і коні вогненні, і розлучили їх обох, і понісся Ілля у вихорі на небо. Єлисей же дивився й вигукнув: «Батьку мій, батьку мій, колісниця Ізраїля і кіннота його! І не бачив його більше. І схопив він одяг свій і роздер його на дві частини».

Ю.-Ш. фон Карольсфельд. Вознесіння Іллі

Про яку ж «колісницю» йдеться?

Розуміння цього уривка зазвичай є буквальним, тобто – як написано, прямо так і слід розуміти, адже Всемогутньому Богові все можливо. Разом з тим були неодноразові спроби символічного трактування цього тексту. Одну з таких спроб наводить відомий богослов ХХ ст. Михаїл Поснов.

З історії відомо, що в стародавній Палестині у середовищі особливо посвячених священнослужителів існувало вчення «меркаба» (буквально значить – «колісниця»). Заняття меркабою полягало – не більше не менше – в дослідженні природи Самого Божества. Зрозуміло, це вчення не могло бути надбанням мас: воно було елітарним. Лише найбільш досконали в релігії рабини передавали меркабу найталановитішим. Причому тільки одному. І то не докладно, а лише обрисно, щоб учень «запрягав колісницю» сам.

У Талмуді (давньому юдейському збірнику богословських текстів) йдеться про ці справи, зокрема, так: «Рабин Йоганан бен Саккей їхав на ослі, а за ним ішов пішки рабин Елеазар бен Арох. Останній сказав: „Учителю, навчи мене розділу з меркаби“. Учитель заперечив: „Чи не вчили мудрі, що не можна викладати меркабу, хіба перед одним: чи не значить це, що цей мудрий самостійно здатний досліджувати?“ – „Так

дозволь мені, – сказав Елеазар, – щоб я запропонував тобі річ про це“. – „Говори“, – відповів той. Коли тепер рабин Елеазар приготувався говорити про меркабу, вчитель зійшов зі своєї тварини, зауважив: „Не личить, щоби я сидючи на віслюку слухав мову про славу мого Творця“. Після цього вони сіли під деревом. Тоді зійшов вогонь з неба й оточив їх, і готові на служіння янголи раділи перед ними. Один янгол скрикнув із вогню: „Як точно ти зображаєш – це і є меркаба!“...»

Це, звичайно, прояснює зміст цього уривка. Але чому все-таки колісниця? Тому що в ті часи колісниця, кіннота була найуспішнішим видом зброї. Ілля ж воював проти ідолопоклонства. До того ж, у Біблії осел часто є символом смиренності й загалу, а кінь – войовничості й обрання.

Чому ж Єлисей просить в Іллі його «подвійний дух»? Бо в давніх юдеїв старший син одержував подвійну частку спадщини.

Підготував Віктор ГРЕБЕНЮК

НОВИНИ

Презентація паломницької служби

З ініціативи преосвященного єпископа Луцького і Волинського Михаїла розпочав діяльність новий підрозділ Управління Волинської єпархії – паломницька служба. Йдеться про організацію прощ до святинь Православ'я, відновлення та пропагування паломницьких традицій, популяризацію волинських і українських храмів та монастирів.

Головним координатором паломницької служби призначено історика й методистку з виховної роботи Ларису Савчук, яка певний час працювала керівником секції археології при Малій академії наук України та асистенткою кафедри археології та джерелознавства Волинського держуніверситету ім. Лесі Українки.

Презентуючи паломницьку службу, Управління єпархії переконане, що її діяльність відкриє нову сторінку в духовному житті багатьох волинян і сприятиме розвитку й належному вшануванню православних святинь Волині й України.

Паломництво на Божу гору

25 травня паломницька служба Волинської єпархії провела прощу на

Божу гору, що біля Почаєва, де щороку на Переполовнення П'ятдесятниці відбувається велике відпустове свято. Цього разу Божественну літургію на Божій горі очолили архієпископ Тернопільський і Кременецький Іов та єпископ Луцький і Волинський Михаїл.

Волинські прочани, побувавши зранку в Почаївській лаврі, піднялися на Божу гору й помолілись разом з іншими паломниками. Владика Михаїл розповів про історію святині.

Відновила діяльність священнича місійна група

Нещодавно при луцькому міському благочинні відновила діяльність священнича місійна група, яка свого часу, в 2000-му році, активно проповідувала слово Боже в храмах Луцького району. Благочинний Луцька протоієрей Іван Семенюк, координатор священників-місіонерів, повідомив, що група протягом Великого посту провела духовні науки в декількох луцьких церквах, проповідуючи, виконуючи духовні піснеспіви та спілкуючись з вірними в популярному форматі «запитання – відповідь».

Єднання УАПЦ з Київським Патріархатом

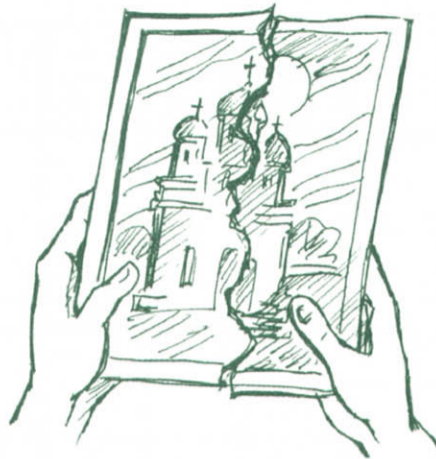
У Тернополі підписано Акт про початок об'єднавчого процесу між Українською

Автокефальною Православною Церквою й Українською Православною Церквою Київського Патріархату. Історична подія, в якій узяв участь і єпископ Луцький і Волинський Михаїл, відбулася в Свято-Троїцькому духовному центрі ім. Данила

КРИК ДУШІ

РОЗДІЛЕНІ ПРАВОСЛАВНІ, ЧАС ЄДНАТИСЬ!

На вулиці стояв гарний літній день. Закінчивши свої справи в Луцьку, я зупинив маршрутне таксі, що прямувало на Рожище. Увійшовши, привітався з усіма пасажирами по-християнськи: «Слава Ісусу Христу!». У такий момент серце завжди сповнюється радістю, щоб там не говорили: Християнство живе.

До мене одразу ж підсіла жінка середнього віку з явним бажанням поспілкуватись. Наша розмова на різні християнські теми тривала аж до того часу, поки я не попросив водія зупинитись біля Свято-Покровського храму у селі Маяки. У погляді жінки спочатку промайнуло здивування і, немов вистрілюючи, вона запитала: «А ви з якого Патріархату?» Я спокійно відповів: «Київського». Вона продовжувала здивовано дивитись на мене:

ряса, хрест, борода, довге волосся – і Київський Патріархат!! У її очах здивування раптово змінилось холодною злобою: «Раскольник. Будеш вічно горіти в пеклі».

Боже, де поділась та християнка, з якою я ще хвилину тому розмовляв про любов і милосердя! І я без образи чи злоби сказав їй у відповідь: «Так, скоріш за все, за свої гріхи я потраплю в пекло. А Ви себе, напевне, бачите в Раю, де будете, з любов'ю до ближнього, радіти, дивлячись, як я мучусь у пеклі. Спаси Вас, Господи».

Вийшовши біля храму, я йшов додому і думав: ось воно, сповнення слів Спасителя: «І багато хто в той час спокуситься, і видавати один одного будуть, і один одного будуть ненавидіти. Постає багато фальшивих пророків, – і зведуть багатьох. І через ріст беззаконня любов багатьох охолоне. А хто витерпить до кінця, – той буде спасений». Я розумію, що ця жінка мало в чому винна, і що слова ненависті, які вона промовляла до мене, вкладені в її уста саме тими «фальшивими пророками», про котрих попереджав Спаситель. І все ж стає моторошно, коли подумаєш, скільки сьогодні таких лжепророків проповідує ненависть до ближнього з церковних амвонів. Можливо, вони не читали Святого Письма або їм не відомі слова Святих Отців про любов до ближнього.

Що ж говорили праведники про віру без любові до ближнього?

Блаженний Августин писав: «Віра християнська з любов'ю звершується. Віра без любові – від диявола». То чи не про вас, проповідники міжконфесійної ворожнечі, говорив Спаситель: «Ваш батько – диявол»?

Старець Амфілохій зі Святої гори Афон говорив: «Я народився, щоб любити людей. Для мене не є важливим, хто вони: турки, чорні чи білі. В особі кожної людини я бачу образ Божий, і заради цього образу Божого я готовий пожертвувати всім».

То чому ж, брати і сестри у Христі Ісусі з Московського Патріархату, ви не бачите цього образу Божого у нас, православних Церкви Київського Патріархату? Можливо, ви нагадаєте мені про канони. Але і тут Святий Отці не підтримують вас. Цікавими в цьому плані є розмірковування новопрославленого святиителя Іоана Максимовича: «Деякі православні по-сектантськи захищають своє православ'я, використовуючи тексти Писання чи канони, як палиці, лаючись на сектантів чи своїх же православних, захищаючи віру свою без надії на Бога, без любові до людини».

Але нехай не радіє ворог роду людського: незважаючи на те, що багато хто з представників Московського Патріархату вважає мене ворогом, я люблю вас, брати і сестри у Христі Ісусі, вас люблять мільйони православних Київського Патріархату, і ця любов неможливо зруйнувати, бо її наріжним каменем є слова Святого Письма: «Улюблені, – любім один одного, бо від Бога любов, і кожен, хто любить, родився від Бога та відає Бога! Хто не любить, той Бога не пізнав, бо Бог є любов».

Протоієрей Михайло БУЧАК, малюнок Ірини ДАЦЮК

НОВИНИ

Молитва за журналістів

7 червня преосвященний єпископ Луцький і Волинський Михаїл з нагоди професійного свята журналістів відправив подячний молебень та нагородив благословенними грамотами

низку працівників і редакцій волинських ЗМІ, які особливо відзначились у співпраці з Волинською єпархією Української Православної Церкви Київського Патріархату.

Цього дня в кафедральному соборі Святої Трійці в Луцьку зібралося чимало молящих, котрі на запрошення єпархіяльної прес-служби прибули до центрального храму обласного центру, щоб подякувати Богові за всі Його благодіяння й просити благословення на майбутні труди. Після молебня владика Михаїл подякував журналістам, операторам телебачення, фотокореспондентам та керівникам ЗМІ за нелегку працю й закликав і надалі гідно та відповідально використовувати свою зброю – слово. «Священик словом закликає до життя в Бозі, життя духовного. Ви ж закликаєте до життя за правдою, згідно з правдою», – зазначив преосвящений.

Пізніше в Управлінні Волинської єпархії відбулася неформальна прес-конференція, за якою обговорювались проблеми та перспективи співпраці Церкви зі ЗМІ.

Галицького як результат праці спеціальних комісій цих Церков, очолюваних протоієреями Анатолієм Зінкевичем (Київський Патріархат) та Михайлом Левковичем (УАПЦ).

Акт підписали керівники комісії у присутності архієреїв і великої кількості духовенства й мирян з обох Церков. Символічним знаком початку цього процесу стало спільне закладання «каменя єднання» для початку будівництва Дзвіниці єдності.

День захисту дітей

31 травня єпископ Луцький і Волинський Михаїл узяв участь в акції «Подаруймо

знедоленим дітям радість життя!», яка відбулася в обласному театрі ляльок. Виступаючи перед присутніми, владика зокрема зазначив, що милосердя – одна з найважливіших чеснот християнина, сенс якої полягає не лише в подаванні милостині. «Милосердя – це і співчутливе слово, і конкретні кроки щодо захисту прав дітей та інших жажливих проблем, які побутують у дитячому середовищі», – підкреслив преосвящений Михаїл.

До проведення благодійної акції долучився й Центр християнського виховання дітей та молоді в Луцьку (директор – протоієрей Богдан Возняк). Добре відомий волинянам дитячий хор Центру під орудою Тетяни Толочко духовними піснеспівами вдало підкреслив урочистість.

Наступного дня владика Михаїл на запрошення Волинського обласного відділення Дитячого фонду України виступив у прямому ефірі телебачення в традиційному телерадіомарафоні «Поспішаймо робити добро», присвяченому Міжнародному дню захисту дітей.

Єпископ Михаїл привітав Антона Кривицького з 60-річчям

8 червня єпископ Луцький і Волинський Михаїл зі священнослужителями ка-

федрального собору Святої Трійці привітав з 60-річчям луцького міського голову Антона Кривицького. Згідно з благословенням Патріарха Філарета, владика Михаїл нагородив А. Кривицького орденом архістратиґа Михаїла та, висловлюючи найкращі побажання, зазначив, що Управління Волинської єпархії Київського Патріархату високо цінує працю міського голову й пошановує його діяльність щодо розвитку Української Церкви.

У Горохові освятили районну організацію «Батьківщини»

Благочинний Гороховського району протоієрей Андрій Сидор освятив офіс районної організації партії «Батьківщина». Вітаючи присутніх на Богослужінні, серед яких був і народний депутат України Євген Кирильчук, благочинний зазначив, що молитва перед початком будь-якої важливої справи є надзвичайно важливою та необхідною, оскільки вона здатна вагомо вплинути на позитивне вирішення поставлених завдань.

Підготував прот. Віталій СОБКО
Фото автора та Сергія Дубинки

ПІДСУМКИ

ВЛАДИКА МИХАІЛ: РІК НА КАФЕДРІ

31 травня виповнюється рік від часу приходу на Волинську кафедру єпископа Михаїла, який до того очолював Сумську і Чернігівську єпархії. Багато священників і мирян розцінили Патріарше новопризначення як подію року в Церкві Київського Патріархату на Волині. Адже тоді, можна сказати, стався переломний етап в історії Волинської єпархії. Вона зажила і запрацювала по-новому. Про неї знову стали говорити.

Освячення новозбудованого храму в с. Лище Луцького благочиння, 7 липня 2004 р.

Найперше, що впадає у вічі, – упорядкування території Управління єпархії. З цегли, яка лежала серед подвір'я і довгий час не використовувалася, постала капличка, де згодом освячуватимуть воду. Навколо собору зірвано старий асфальт, замість якого лежатиме плитка. Упорядковано кладовище поблизу храму, у належному стані перебуває могила митрополита Якова. Триває інтенсивний ремонт у приміщенні єпархіального управління. Усі ці роботи приурочені 250-річчю від завершення будівництва Свято-Троїцького собору та 125-літтю його освячення як православного храму. Створено спеціальний оргкомітет для гідного відзначення ювілею.

Однак не лише таким визначним храмам владика приділяє увагу. Особливо важливим є створення капличок у притулках та лікарнях. Волинська єпархія підписала угоди про співпрацю з обласною лікарнею та кількома міськими лікувальними установами, де діють храми Київського Патріархату. Найперший такий відкрився в обласній лікарні, коли кафедру очолював митрополит Яків. Загалом за рік правління на Волині єпископа Михаїла в області зареєстровано близько 20 статутів релігійних громад, освячено 8 новозбудованих храмів, 6 наріжних каменів та хрестів на місцях будівництва нових храмів.

Великих проблем завдала пожежа, що спалахнула в ніч з 30 на 31 березня у

Освячення місця під будівництво храму св. Петра й Павла в с. Холпів Ківерцівського благочиння, 27 березня 2005 р.

Волинській духовній семінарії. Дотла згоріло приміщення, збудоване з дерева та очерету на початку 20-х років минулого століття. Зусиллями студентів семінарії місце пожежі було очищене. Тепер тут постане сучасне

Паломництво до чудотворної ікони Холмської Богоматері, 21 вересня 2004 р.

кількаповерхове приміщення з пристойними аудиторіями і, можливо, конференц-залом. Триває відбудова тих корпусів, які менше постраждали від вогню. Планується, що навчання в семінарії розпочнеться без запізнення – 1 вересня. До честі владика, тими страшними днями він зумів знайти вихід, аби навчання продовжувалося. Нікому не довелося шукати житла. Регентський курс розмістили в Управлінні, частина студентів тимчасово оселилася в Жидичинському монастирі.

Потрохи стали розвиватися монастирі Київського Патріархату, яких у нашій області чотири. І хоч засновані вони до призначення на Волинь єпископа Михаїла, інтенсивного розвитку набули саме за останній рік. Виріє життя в Жидичинському монастирі святого Миколая. Ченці активно облаштовують свій побут. Велику допомогу цьому надало Управління єпархії, зокрема меблями і літературою. Сюди переїхала Бібліотека духовної літератури, яка свого часу діяла в Луцьку. Монастир уже має свою облаштовану церкву, куди приходять помолитися як місцеві мешканці, так і

туристи. Очолює братію Жидичинського монастиря ієромонах Марко (Левків). Загалом цього року владика Михаїл постриг у ченці чотирьох чоловік, які тепер і населяють Жидичинську обитель.

А от у монастирі Різдва Христового насельниця усього одна – матінка Марія. Поки що жінок, які б хотіли своє подальше життя остаточно присвятити Богові, немає. Матінка Марія сама порадиться по господарству, вирішує юридичні й фінансові питання. Цього року владика послав туди семінаристів. Вони допомогли облаштувати храм, який згодом був освячений.

Є намір приступити до відродження й луцького монастиря Різдва Христового, розміщеного в колишній тюрмі. Створення обители, зиніційоване свого часу отцем Богданом Гринівим, мало велике значення в духовному житті міста. Це був перший на Волині монастир Київського Патріархату. Над чотирма тисячами чоловік невинно убієнними нарешті залунала молитва.

Одне із нововведень у Волинській єпархії – власна символіка. На прапорі, який біля приміщення єпархії майорить поруч з державним, зображено Святу Трійцю – на честь кафедрального храму. З герба дивиться на нас святий Миколай, покровитель Луцька, який у XIII столітті врятував місто від монголо-татар.

люди навіть не встануть, коли повз них несуть хоругви, ікони, моці.

Масовий хресний хід відбувся до Холмської ікони Божої Матері, а також чи не вперше за кілька десятирічків років – через парк культури й відпочинку імені Лесі Українки. На центральному пляжі у Стиру відбулось велике освячення води. Це відродження давніх традицій, які існували на Волині ще за часів Лесі Українки. Уперше за всю історію Волинської єпархії в Луцьку проведено загальноміський страждальний хресний хід Великої П'ятниці. Владика ніс хрест на зразок того, як його на Голгофу ніс Сам Ісус Христос. Під час ходу священники

Висвята на диякона

робили зупинки, в тому числі біля тих місць, де колись стояли храми, і читали уривки зі Святого Письма про Страждання Сина Божого.

Також одним із нововведень у Волинській єпархії можна вважати створення кількох служб. Церква відчувала нагальну потребу в заснуванні прес-служби, яка б доносила вірянам новини з життя єпархії, собору й парафій. Власне, тоді й було вирішено регулярно проводити прес-конференції, на яких інформують не лише про останні події, а й духовні проблеми, з якими покликана боротися церква. Попереду ще дуже багато тем, які можуть зацікавити журналістів. Життя єпархії стало більш відкритим, а прес-конференції розвивають різні чутки щодо подій навколо церкви. З грудня виходить газета «Волинські єпархіальні відомості», що знайомить з історією храмів, священниками та архієреями, які правили на Волині, відповідає на запитання читачів. Редакція готова й надалі продовжувати тісну співпрацю з вірянами і запрошує надсилати свої запитання та цікаві матеріали про громади і храми.

За останній рік тут створено й капеланську службу. Вона має опікуватися представниками силових структур, хворими в лікарнях та засудженими. Спількування священників із засудженими, як показала загальносвітова практика, допомагає багатьом злочинцям стати на християнський шлях.

Долучити вірян до набрань українського і світового Християнства, наочно ознайомити зі святинями нашої держави та світу повинна паломницька служба. Побувати у святих місцях з паломницькою службою Київського Патріархату може вірний іншої християнської конфесії. Жодних обмежень не існує. Організатори поїздок возять прочан по церквах і монастирях, які належать різним православним гілкам. Така служба діє вже більше 10 років, просто тепер владика Михаїл надав їй, можна сказати, легального статусу й офіційно закріпив за очолюваною ним єпархією.

Майже щороку Волинську єпархію відвідує Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет. Саме він торік представив нам нового владика. Очікується, що на цьогорічну Трійцю він знову побуває в Луцьку й очолить Літургію у Свято-Троїцькому соборі. Тоді, сподіваємося ми, він висловить свою думку про сьогоднішній розвиток Волинської єпархії Київського Патріархату.

Андрій ГНАТЮК
Фото прот. Віталія СОБКА,
Сергія ДУБИНКИ й Романа НЕСТЕРА

НОВИНИ

Благословення «Волинській газеті»

8 червня єпископ Михаїл у співслужінні духовенства кафедрального собору Святої Трійці освятив приміщення редакції нового часопису «Волинська газета» і благословив вихід у світ його першого числа.

Після чину освячення, вітаючи колектив газети зі знаменною подією, владика виголосив проповідь, у якій зокрема підкреслив важливість чесної та доброплідної журналістської праці. «Господь нам нагадує, що ділами нашими можемо виправдатись або осудитись. Нехай же Він благословить оцю молоду творчу спільноту, яка своєю працею надихатиме волинян зростати в духовності, християнській моралі та любові», – сказав преосвященний.

Презентація книги «Українки в історії»

На запрошення волинського відділу Союзу українок і

Волинського держуніверситету ім. Лесі Українки преосвященний єпископ Луцький і Волинський Михаїл узяв участь у презентації книги «Українки в історії», яку видано за ініціативою заступника голови Світової федерації українських жіночих організацій Наталії Даниленко. Благословляючи нове видання, владика наголосив, що українське жіноцтво завжди було оберегом нашої віри. І в тому його велика роль у розвитку української духовності та становленні рідної Церкви.

Панахида по розстріляних енкаведистами

Обласний благочинний Волинської єпархії протоієрей Іван Семенюк і старший капелан єпархії протоієрей Олександр Безкоровайний відслужили панахиду в луцькому парку (по вулиці Потебні), на місці розстрілу 10 000 дівчат катками НКВД. Разом зі священниками та парафіянами кафедрального собору Святої Трійці молились ветерани УПА та представниці Союзу українок.

Звертаючись до присутніх із проповіддю, обласний благочинний зазначив, що нині більше, ніж будь-коли, християнам необхідно спільно молитись на таких святих місцях. Молитва віри, – підкреслив священник, – допоможе не тільки знищеним безбожною владою, але й їхнім ворогам, а сьогоднішнє покоління – об'єднає в християнському осмисленні українського минулого.

ВІТАННЯ

Нещодавно завідувач господарства Управління єпархії Роман Нестер одружився та прийняв священний сан. Щирозадушено вітаємо отця Романа та його матусю Ірину й бажаємо плідного духовного та подружнього життя.

Храмові свята:

кафедральний собор Святої Трійці в Луцьку (благочинний протоієрей Володимир Подолець);

церква Святої Трійці в с. Мислині Горохівського благочиння (настоятель священник Василь Ціко);

церква Святої Трійці в с. Тростянець Ківерцівського благочиння (настоятель протоієрей Володимир Петрів);

церква Святої Трійці в Маневичах (настоятель священник Михайло Мельничук);

церква Святої Трійці в Турійську (настоятель протоієрей Миколай Даників);

собор Святого Духа в Нововолинську (настоятель протоієрей Степан Фультес);

церква Святого Духа в с. Коритниця Локачинського благочиння (настоятель священник Володимир Левицький);

церква Святого Духа в Берестечку Горохівського благочиння;

церква Різдва Іоана Хрестителя в с. Бахів Ковельського благочиння (настоятель протоієрей Іван Бонис);

церква Різдва Іоана Хрестителя в с. Лище Луцького благочиння (настоятель протоієрей Віктор Пушко);

церква Різдва Іоана Хрестителя в с. Прилуцьке Ківерцівського благочиння (настоятель протоієрей Василь Мураль);

церква Різдва Іоана Хрестителя в с. Нові Червища Камінь-Каширського благочиння (настоятель священник Олександр Лосев);

церква Різдва Іоана Хрестителя в Цумані (настоятель протоієрей Тарас Манелюк);

церква Різдва Іоана Хрестителя в Ковелі (настоятель священник Андрій Басараба);

церква святих Петра й Павла в с. Голуби Ковельського благочиння (настоятель священник Микола Лесюк);

церква святих Петра й Павла в с. Високі Цевелічі Локачинського благочиння (настоятель священник Іван Заседко);

церква святих Петра й Павла в с. Клевець Турійського благочиння (настоятель священник Олег Грималюк);

церква святих Петра й Павла в с. Новосілки Володимир-Волинського благочиння (настоятель священник Степан Цап);

церква святих Петра й Павла в с. Сокиричі Ківерцівського благочиння (настоятель протоієрей Сергій Сивий);

церква святих Петра й Павла в Ковелі (настоятель священник Ростислав Дідух);

церква святих Петра й Павла в с. Жабче Горохівського благочиння (настоятель священник Дмитро Карпа);

церква святих Петра й Павла в с. Коршівці Луцького благочиння (настоятель протоієрей Віктор Михалевич);

церква святих Петра й Павла в с. Мар'янівка Горохівського благочиння (настоятель протоієрей Володимир Комарницький);

церква святих Петра й Павла в с. Проходи Любешівського благочиння (настоятель священник Микола Себет);

Ювілей: священникові Петру Герасимчуку (настоятелю храму святого Іоана Богослова в с. Сильне Цуманського благочиння) 10 липня – 30 років.

Владика Михаїл, Управління єпархії та редакція часопису щирозадушено вітають церковні громади з храмовими святами, а священника – з ювілеєм!

ОГОЛОШЕННЯ

25 червня – паломництво до святинь Рівненщини: «Монастир у Дермані (5 чудотворних ікон і цілюще джерело) – собор в Острозі (мироточива ікона) – монастир у Межиріччі (чудотворна ікона) – джерело св. Миколая в Гільчі – монастир у Городку (чудотворна ікона, частина гробу Богородиці)». Зголошуватись до 23 червня. Виїзд о 6.30 від Свято-Троїцького собору в Луцьку. Повернення о 23.00. Вартість – 20 грн.

26 червня – паломництво до почаївських святинь: «Почаївська лавра – лаврський скит – монаше кладовище – джерело праведної Анни». Зголошуватись до 24 червня. Виїзд о 3.00 (збір по місту Луцьку). Повернення о 17.00. Вартість – 18 грн.

7 липня – паломництво в Манявський скит (Івано-Франківська обл.). Зголошуватись до 5 липня. Виїзд о 4.00 (збір по місту Луцьку). Повернення о 23.00. Вартість – 50 грн.

На всіх поїздках необхідно мати з собою посуд для води й одяг для занурення у воду. Докладніша інформація та реєстрація за тел. (03322) 5-42-50

Лариса САВЧУК, головний координатор паломницької служби єпархії

Запрошуємо на **Всеукраїнський православний молодіжний табір**, який діятиме **25 липня – 1 серпня** біля Свято-Георгієвського чоловічого монастиря в с. Пляшева (під Берестечком Рівненської обл.).

Учасників табору – молодь з усіх єпархій України – чекає щира дружня християнська атмосфера, спільні Богослужіння, бесіди та лекції на актуальні теми, обмін досвідом діяльності православних молодіжних організацій, паломництва та екскурсії, вивчення церковних піснеспівів, інтелектуальні та спортивні ігри, купання, вечірні ватри та цікавинки-сюрпризи!

Бажаючи долучитися повинні забезпечити собі доїзд до Рівного або Здолбунова (звіти централізований заїзд на табір), узяти з собою сухий пайок, спальник та килимок, сплатити таборовий внесок 30 грн. Реєстрація до 20 червня за тел. (0332) 71-57-57.

Андрій КОГУТ, голова молодіжного православного братства св. Миколи, князя Луцького

Волинська духовна семінарія оголошує набір студентів на I курс денної та заочної форми навчання. До семінарії приймаються особи чоловічої статі віком до 35 років з середньою освітою, неодружені або одружені першим шлюбом. Термін навчання 4 роки. Вступні іспити: Біблійна історія, катехізис, церковний устав, церковний спів, церковнослов'янська мова, диктант, співбесіда.

При семінарії діє регентське відділення, яке готує регентів церковного хору і вчителів «Християнської етики». Приймаються особи чоловічої і жіночої статі віком до 45 років з середньою освітою. Термін навчання 3 роки. Вступні іспити: спів, диктант, співбесіда.

Протягом навчання вихованці забезпечуються житлом, триразовим харчуванням та можливістю користуватися бібліотекою, яка постійно поповнюється. Документи приймаються до **20 серпня**. Вступні іспити 22-23 серпня.

Докладнішу інформацію можна одержати в семінарії за адресою: Луцьк, Градний Узвіз, 5. Тел. (0332) 72-32-12, 72-44-77, 72-60-72.

Шановні читачі, дорогі брати і сестри! Не використовуйте наш часопис у господарських цілях! Якщо газета Вам уже не потрібна – передайте її ближнім або в бібліотеку!

ВОЛИНСЬКІ
ЕПАРХІАЛЬНІ
ВІДОМОСТІ

ВОЛИНСЬКІ ЕПАРХІАЛЬНІ ВІДОМОСТІ

часопис Волинської єпархії

Київського Патріархату

Передплатний індекс: 91241

Засновник і видавець:

Управління Волинської єпархії Української

Православної Церкви Київського Патріархату.

Адреса редакції: 43025, м. Луцьк,

Градний узвіз, 1. Тел./факс: (0332) 722182

pres-sluzhba@ukr.net

Віддруковано у МП «Зоря».
м. Луцьк, пр-т Волі, 2, тел.: 8 (03322) 46038
Наклад: 4200. Ціна договірна.
Зам. № 440 від 14.06.2005 р.

Головний редактор Андрій ГНАТЮК

Редакційна колегія:

Прот. Віталій СОБКО (заступник головного редактора), свящ. Андрій РОТЧЕНКОВ (редактор дитячої сторінки), Ірина ДАЦЮК (художній редактор), Віктор ГРЕБЕНЮК (літературний редактор), Михайло Троцюк (верстка, ТЗОВ «ІНЦІАЛ»), Галина МЕЛЬНИК (набір).

При використанні матеріалів часопису для публікації в інших ЗМІ посилання на нього є обов'язковим. Редакція не завжди поділяє позиції авторів публікацій, які несуть відповідальність за достовірність поданої інформації, та залишає за собою право редагувати матеріали або не друкувати їх зовсім. Рукописи не рецензуються і не повертаються, листування з читачами – тільки на сторінках газети.